

Majdhó 1.
1875.

ELLENŐR.

Jobbeldali politikai napilap.

Előfizetés elfogadtatik
most már Lónyay-
piczulákban is.

Budapest, majdhó 1.

A kormányi lángelműség peczérdus áramlatának viharzó befolyása alatt állunk. Tisza Kálmán megalakult. Mondhatnók: a kabinet alakult meg. De mi a kabinet Tisza nélkül? A többségi nepotismus posvány viruló kertté változik szózatossá ajkának varázsa alatt és a bársonykarszéki meddség zöldasztali tevékenységgé fajul szilárdságának vasvesszejétől. Éljen a kormány! Éljen a többség!

+ **Kinevezések.** Móríz Pál adófelügyelővé neveztetett ki. Lükő Géza főtisztát Nagy György a belügyi számvevőséghez II-od osztályu gyakoronokká.

Apróságok.

Mi a mamelukság? — kérdeztőlünk ma reggel folyosói sétánkon egy túlzó ellenzéki.

-- Hazafiság! felettünk habozás nélkül.

Ugy van. Aki a kormányt nem támogatja, ellene van. Aki nincs ellene, támogassa többségi kötelességéhez hiven, rendületlenül. Büszkeség a mameluki cím csak oly ország élhet sokáig, melynek képviselői szilárdan állnak kormányuk mellett. Tisza expects every man to do his duty.

* * *

Klikfiék tegnap tárczás ebédet rendeztek. Mi is ott voltunk a jeles hazafiak közt s nem egy poharat üritettünk Lónyay egészségére.

* * *

Megtekintettük a többség eddigi szavazógépét. Leleményessége daczára több javítást ajánlottunk,

melyek ellenzéki gyakorlatunkban igen jóknak bizonyultak. Egyébiránt szükséges lesz új fegyelmi szabályokat léptetni életbe a többségi rohadtság sarában eddig elkorhadt párthűségi revesség tüzének ujjáélesztésére.

Ujdonságok.

+ Tegnap este tiszteletünkre lakomat rendeztek elvtársaink a „Reform“, „P. Napló“, „Közérdek“, „N. Hírlap“. Jelen voltak tekintélyek: Horváth Mihály, Kerkapoly, Pulszky stb. kik tréfásan szemünkre hányták, hogy már erkölcsi halottaknak nyilvánítottuk s ime mégis élnek, sőt esznek is.

□ Általános megbotránkozást okoz némely osztálytanácsos hosszúságú életkora. Többeket nem ártana penzionálni. Koneczfy elvtársunk ez iránt a ministert inter is fogja pellálni.

CSARNOK.

Nagy férfiak szokásai.

Mózes, ha codifikálni akart, rendesen fölment a Sinai hegyére.

Tisza Kálmán, a hányszor Sennyeyel találkozik, mindig nevetni szokott.

Sennyey, ha Tisza Kálmánnal találkozik, mindig nevetni szokott.

Én, ha a „Közérdeket“ látom, mindig dühbe jövök.

Ghyczy, ha Csernátónival találkozik, mindig lesüti a szemét. Szégyenli, hogy a ki egykor a pártunkhoz tartozik, most mi tartozunk a pártjához.

Sport.

A scent kitűnő. A coverből kizavart kormányvad neki iramodik a nádasnak. Mi utána s a halálos haláli meg fog riadozni szarvas hibái fölött. Move on!

Színházi játérend.

Vasárnap: „Szökött katoná“. — Hétfő: „Egy bukás sikere“. — Kedd: „A jó barátok“. — Szerda: „Új emberek“. — Csütörtök: „Népszerűség“. — Péntek: „A krachói barátok“. — Szombat: „A pártütők“.

P. G. albumáb .

Plus bachelier
Et pas ministre —
O cas sinistre
Et singulier.

VALLALAT.

A Dover és Calais közötti tengeralatti vasút építésére nézve hír szerint O f e n h e i m ur is küldött be ajánlatokat. A beszakadástól annál kevésbé kell tartani, mivel a víz ugys már elfolyik fölötte.

Városkapitánya mint közjegyző,
vagyis:
Közjegyző mint városkapitánya.

Személyek:

KÖZJEGYZŐ
ÜGYVÉD
ABELES UR
SZOLGA

Ügyvéd. Alász szolgálja, egy kis teljhatalmazást jöttünk iratni. Én vagyok a teljhatalmazandó, Abeles a fölhatalmazó.

Közjegyző. Hát a két tanu hol van?

Ügyvéd (rámereszti a szemét.) Hisz az nem kell. kérem; elég tanu ön mint közjegyző.

Közj. Ah igaz, bocsánat! (Félre.) Mindig azt hiszem, hogy még most is kapitány vagyok. (Ügyvédhez.) Tehát . . . kegyed attól az urtól lopott. . . . nem, az az ur lopott kegyedtől, ugy-e bár?

Ügyv. } Ohó, mi nem loptunk egymástól sem-
Abeles. } mit; kikérjük magunknak az ilyen sérelmeiket.

Közj. Igaz, igaz; ezer bocsánat! (Abeleshez.) Hát, volt-e már bezárva az ur?

Abeles. Kérem, én fölhatalmazást . . .

Közj. Itt ne hatalmaskodjék az ur, hallja-e, különben mindjárt átadom Engelbachnak. (Ügyvédhez.) Mikor történt a rablógyilkosság, kérem? . . .

Ügyv. De hisz arról nem beszélék . . .

Közj. Ah, ön nem akar rávallani a czimborájára? Dejszen, arról teszünk. (Csönget: az irodaszolga megjelen.) Drabant, vasat ennek a két . . .

Szolga. Kérem átossággal, közjegyző ur, én nem vagyok drabant.

Közj. (magához tér.) Oh, oh, oh, milliom bocsánatot kérek, uraim . . . Kissé szédül a fejem . . . Már emlékszem. Teljhatalmazást jöttek iratni . . . (Abeleshez.) Hol van a meldzczéldi? . . . azaz hogy a formularé . . . Itt van már . . . Hogy is hívják az urat?

Abeles. Abeles Dávid.

Közj. (félre.) No, a neve meg volna a gazembernek . . . Hová való?

Abeles. Kassára.

Közj. Lakása?

Abeles. Török utca 1. szám.

Közj. (csönget; szolga jő.) Rögtön telegrafirozni kell a kassai rendőrségnek, hogy Abeles Dávidot, török-utca 1. szám alatti lakásában elfogják és Pestre küldjék. (Félre.) A nyom megvan.

Abeles. De kérem, minek fogjanak el, hisz itt vagyok ugyis?

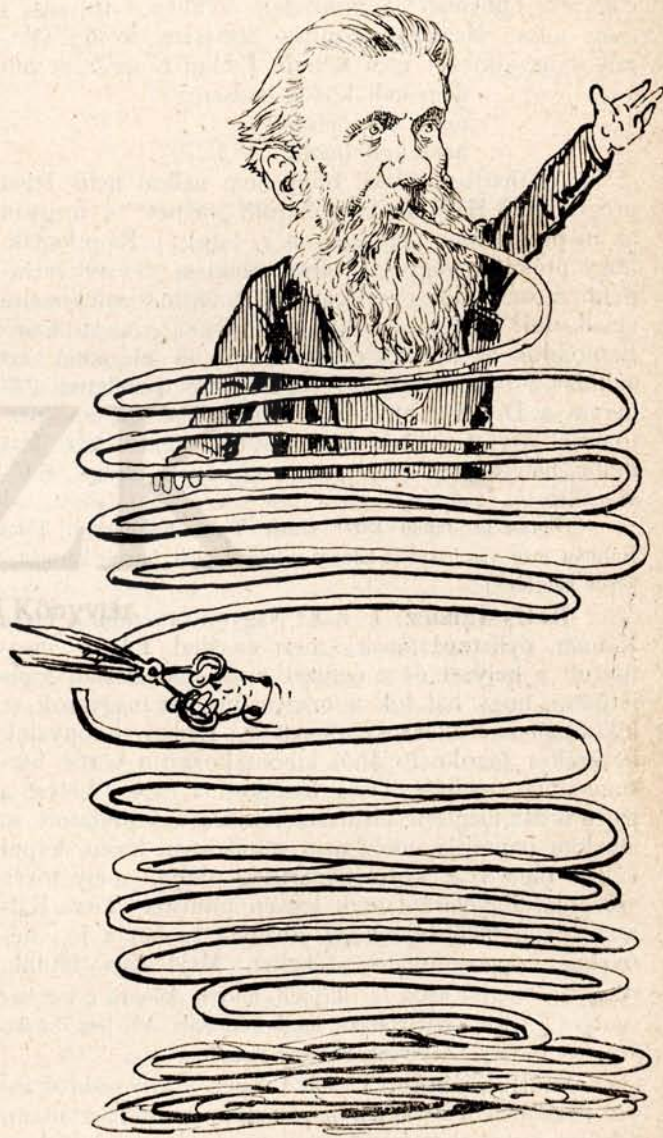
Közj. Itt van? Ah, annál jobb. (Galléron ragadja.)

Abeles. De kérem, kérem! . . .

Ügyv. Közjegyző ur, mit csinál? A teljhatalmazást . . .

Közj. (Elbocsátja Abelest.) . . . ah, a teljh . . . igaz, igaz. — Ördög adtát, sehogysem tudom magam

beltalálni, no! (Megírja a teljhatalmazást és aláírja a felek által.) Az aláírás klappol; maguk a hamisítók! (Észrevéve magát) . . . azaz: a felek. Itt az okmány, uraim; jár érte 1 ft. (Az ügyvéd kifizeti neki.) Micsoda? Ön a közrend közegét meg akarja vesztegetni egy nyomorult forinttal? Ez kriminalitas, uram! Rögtön följelentem a fenyítő törv. . . Bocsánat! . . . (Zsebre dugja forintot.) Hisz én közjegyző vagyok, nem kapitány . . . Hál' isten! (Ügyvéd és Abeles ur el.)

A HÁZ NYOVOLYÁJA.

Gálánfereg, gálánfereg
Á végire soh'sem érek,
Ő a házrá nem is tekint;
Csák ereszti, mottollálja,
Gombolyítja, perorálja,
S há elvágod — megnyól megint.

Országgyűlési tudósítás.

(From our own.)

Tissza Kálmán. T. ház! Hamvazó szerda közeledik, a hétéves farsangnak kezdjük megadni az árát és a t. pénzügyminiszter az összes haza nevében fájjalja országos kaczenjammerünket. A helyzet tehát mindenestre komoly s félő, hogy a káposztásleves sem segít rajtunk. Nyíltan, leplezetlenül bevallom, hogy ennek a helyzetnek okai bizony . . . kérem a t. házat, ne kívánjon tőlem gyónást, hanem adja meg a föloldozást anélkül. Penitentiát ugyanis fogok eleget tartani ellenzéki bűnemiért a miniszteri székben. (Helyeslés a szélső balon.) Megtérni azonban sohasem késő, főleg mikor az átmenet igen könnyű. Eddigi program volt
nem kell közös hadsereg
nem kell delagatio
nem kell quota.

Állíthatja-e valaki, hogy nem nélkül nem lehet program? Hagyjuk ki a három „nemet” s megvan az új program. (Éljenezés jobb és balfelől.) Rám fogták, hogy prókátor vagyok, száraz rabulista. Tessék megítélni most: tudok-e magasb államférfiúi színvonalra emelkedni? (Éljenezés mint első közönség jobb s baloldal közt.) Lemondok az időkről és módokról és elégetem ezt a hidat a hátam mögött; végül pedig tisztelettel föl-kérem a Deákkör elnökét, irattasson be engem pártommal együtt a klubjokba, miután ezentul kár lesz külön helyiségben vesztegetni az ugyanis drága fűtőszereket.

(Borsszem Jankó kezét szorít Tisza Kálmánnal, Tisza Kálmán meg van hatva és könyes szemmel öleli immár kormányképes kebelére.)

Helpy Ignác. T. ház! Nagyon örvendünk Tisza Kálmán nyilatkozatának, mert ez által fölötte megtisztult a helyzet és a nemzet most már tisztán fogja láthatni, hogy hát kik a magyar-magyar-magyarok és kikből áll az ő ellenzéke. (Senkiből.) Eddigi viszonyaink keverékes giardinettojából kibontakozott a vörös bársony-alma, melybe Tisza harapott, a füge, melyet a pártunkban megtestesült tiszta hazafiságnak mutatott, az alkalom papsajtja, mely nem mindennap lévén, kapni kellett rajta s a kormánypártiság diója, mely törve volna jó. Egyébiránt csak legyen miniszter Tisza Kálmán, majd megbánja hogy elhagyta azokat a jó, kényelmes, oppositionális székeket. Majd alája fűtünk. (Csanyági nagyot nevet és elképzeli, milyen könnyű dolog lesz most az ő bihari vetélytársát megboszantani. Az lesz ő neki, ami volt Ghyczy Lónyaynak. Szegény Tisza!)

Szell Kálmán. T. ház! Épen a folyosókról jövök és sietek constatálni a helyzetet, melyet tapasztaltam. Ghyczy tette fejtét koczkára a mostani vitában, de a Deákpárt veszette el. Tisza K. békejobbot nyújtott nekünk s mi erre a gráciára zászlóstud, tárczástul, multostul, reputatióstud leborulunk előtte és consternálva jajgatunk: kegyelmes Tisza Kálmán, könyörülj rajtunk! Ennyire t. ház még nem vagyunk. Szívesen látjuk Tisza Kálmán urat sorainkban, de Tisza K.

nem tót, hogy ha befogadjuk házukba, kiverjen minket belőle s annál nagyobb hiba tőlünk, hogy a kivere-tést be sem várva, magunk szaladunk ki. Mindenekelőtt, t. ház! nem az a legégetőbb kérdés, Tisza lesz-e miniszter vagy sem, hanem az, hogy lesz-e holnap mit ennünk? Nem ismerem Tisza K. tisztelt gyomrát, hogy korog-e nagyon ha éhes; de annyit constatálni merek, hogy bizonyosan ő sem ül le szívesen terített asztalhoz. Már pedig az asztal nincs megterítve. Ghyczy hozzáfogott, beadta az étlapot vagy 14 fogással s ime most egyszerre lerántják az abroszt tálastul, ételestül. Figyelmeztetem ennél fogva a t. házat, hogy holnap lehet ugyan Tisza K. miniszter, de ha mi ma nem dolgozunk, holnapután még Tisza gázsiját sem fogjuk kifizethetni. Pedig már neki ne maradjunk adósai!

Polit Mihály. T. ház! Tudvalevő dolog, hogy Magyarországnak azért nincs elegendő pénze, mert a nemzetiségi kérdés még nem oldatott meg. Ez természetes! A külföldi tőkének hogyan lehetne irántunk bizalma, ha látja, hogy a tót, szerb, oláh nem érzi jól magát? Ugy vagyok értesülve, hogy a znio váraljai tanintézet becsukása Rothschildot komolyan megdöbbentette, sőt biztos vagyok benne, hogy Hansemann és Bleichröder Magyarországgal szóba sem áll, míg Mileticsnél esetenként kérdést nem tett. Ennél fogva bátor vagyok a következő határozati indítványt betérjeszteni:

tekintve, hogy a hazai pénzügyi helyzetnek szomorúsága csupán a nemzetiségek mellőzéséből ered; tekintve, hogy 1867 óta sem Miletics, sem más szerb politikus még nem hivatott meg a miniszteri székbe;

tekintve, hogy végre valahára a nemzetiségi képviselők is szeretnének tárczákat vállalni;

tekintve, hogy a keleti testvérfajok is igen jó néven vennék az ily változatosságot;

tekintve, hogy a szellemi tőke főleg a nemzeti-ségeknél van, melyek a magyar nemzetiség egyeduralma miatt nagy zavarba jöttek lángelméik elhelyezése iránt, úgy hogy kénytelenek kiváló genieket kostai, rectori, kántori, harangozói s államférfiakhoz illetlen egyéb állásokban meghagyni;

tekintve, hogy mi semmitsem tekintve egy célra dolgoznánk, mely természetesen a haza (Melyik?) felvirágoztatása volna;

mindezeket tekintve indítványoztatik, hogy a t. képviselőház a költségvetést részletes tárgyalás alapjául ne fogadja el.

Wahrman Mór (a jegyzőhöz megy, nevét kitörölteti és nem tartja meg a következő beszédet.) Tisztelt hadsereg . . . vagy mi a deficit! — tisztelt ház! Én azon meggyőződésben vagyok, hogy egyedül a hadseregnél lehet valóban megtakarításokat nem csak célba venni, de el is érni; különben úgy járunk mint az a dorottya-utcai nagy bank, a mely fegyveres őrköt állított az ajtaja elé, nehogy rablók törjenek be. Rabló nem is tört be, de betört a krach. A vas szekrény apránként

kezdetű üresedni; a váltóit fele számba sem vették; a hitele foszlott mint a rongy; szóval — egy szép reggel csak azt mondta, hogy „jó északát!“ Hanem az a két becsületes őr még most is ott áll és vigyáz, hogy semmit el ne lopjanak. (Pedig látták a gazembereket ki- és bejárni — csak hogy nem ismertek rájuk, sőt prezentíroztak is előttük.) Kérdezem ezek után: kit, mit védelmezzem meg a hadsereg, ha az ország tönkre megy? (Valószínű harsogó éljen a baloldalon. „Majd őrizni fogja a deficitet!“) Az igaz! (Derűtség.) Engem fölötte mulattatott azonban, a legtöbb szónok hogyan került ezen kényes kérdést. Sennyey bárótom oly körmondatot kanyarított körül, nézetét a hadsereg költségeire nézve oly furfangosan fejezte ki, hogy alulról 6-osnak, felülről azonban 9-esnek lássék. (Erre bizonyos általános lett volna a derűtség; kivált pedig Sennyey nevétt volna.) Áttérek Lónyay gróf tisztelt hitbéli — akarom mondani képviselő társamra. (Nyilván: halljuk!) Lónyay gróf csak úgy hullatá ingújjából a sok megtakarított milliót. (Ghyczy sohajtva néz föl a ház üvegtejére, gondolván magában, hogy itt olyanok dobálznak a milliókkal, kiknek maguknak is van — t. i. üveg a házak tetijén.) A tisztelt gróf kifejtései az egyszeri lengyel zsidót juttatják eszembe, aki a pénzes tárczáját mindenütt kereste, csak a zsebében nem. Kérdik tőle, miért nem a maga zsebében kotorász? Amire tisztelt képv — akarom mondani hitbéli társam ezzel felett: „Ha ott keresem és ott sem találom meg, akkor bizonyosan tudom, hogy már sehhol sem találom!“ (Kimaradhatlan éljenzés, derűtség és zaj.)

A FŐ RABBI ÁTKA.

P. IX. Mit? Ez a pokol fajzatja Garibaldi Rómába jö? Egy lépést ne tehessen előre! (Az átok legott megfogamzik: a nép ugyanis oly tömegekben rohan feléje, hogy Garibaldi nem mozdulhat helyéből.) Ne akadjon ló, mely a fff gonoszt a városba húzza! (Ez az átok is megfogamzik: Garibaldi kocsiját a nép húzza a városba.) Ha száját beszédre nyitja, ne legyen fül, mely őt hallgassa! (Rittig, az „evviva!“-kiáltás oly viharos, hogy Garibaldi az egész ut alatt szóhoz nem juthat.)

Romából.

A nápolyi Ex-Ré-Bomba anyja ellen pört indítottak, mely kétségtelenül azzal fog végződni, hogy a vádlottat a szentté-avatásban elmarasztalják. Ha t. i. az elhunyt hölgyre rábizonyul, hogy csodátevésen rajtkapatott: beatificáltatik s az ítélet rajta kerölhetlenül végrehajtatik.

Lonkay urhoz.

I.

Ugyan kérem, miért mondja az olasz Santissimo Padresa „Magy. Állam“ kurtán csak így, hogy szent atya?

II.

Őn hűségesen közlé lapjában, hogy jan. 23-ára esik „Mária férjhez menetele.“ Alatta mindjárt dühös kifakadás a — polgári házasság ellen.

Valjon a Mária férjhezmenetele nem volt civilizált házasság?

III.

Illik az, hogy a kath. pap nőtől születik?

Szabadonez.

VIDÉKI TROMBITA.

Tekintetes Borsszem János szerkesztető úrnak!

Soroksár, 1875.

A napokban figyelmessé tétetvén a „Magy. Politika“ kedvező ajánlata által a „Mátyás diák“ kalendáriumára, addig jártam a míg kaptam valahogy egyet kölcsön fejébe egy paptól. Átlapozván azt, különös megütközéssel vettem észre, hogy a könyvbe egész sorok tintával aláhúzva vannak, s a márgókon a tulajdonos kezével vastagon odairva csak amúgy hemzseg ez az egy szócska hogy **Pfui!** Főleg sűrűen jött elő e fujtatás az 5-ik, 9-ik, 16-ik, 45. és 55. lapokon. Nem tudtam mire vélni, míg aztán rájöttem, hogy hát hisz éppen a napokban ez a Pfui szó a német parlament ülésében világtörténelmi fontosságra emelkedett a mennyiben egyébaránt eddigelé is az ülésekben emelkedéssel járó szellemek pfuivallatára nem ritkán lehetett azt hallani. Denique hát a jámbor tulajdonos bizonyosan arra a histor. nevezettségű pfuira gondolt amikor azt a sok pfuit oda pfirkálgatta. Ezt tehát a magam fejből megfejtettem volna. Hanem hát van valami a mit nem birtam benne megérteni. Van ugyanis a naptár elején egy szivreható szép verses költemény. Ebben is csunyául alá volt tintázva ez a három sor:

„Az erkölcstelenség posványában fekszünk.
Hej pedig mi szent volt ezelőtt a virtus!
Lányaink fejről nem hullt le a myrtus.“

Ezen vastagon aláhúzott sorok átellenébe a márgón ez a megjegyzés volt oda írva: „Jó lenne ezt tek. Mokány Albert úrnak megmutatni s óva figyelmeztetni őt, hogy éppen most készül a kalendárium szerkesztésénél nehogy valami hasonló hiba elkövetésére tántorodjon, mivel hogy a családi ügyek nem tartoznak a profanum vulgus és a laicus publikum elébe.“*) — Hogy ebben mi legyen a vicz, azt én az én rövid elmém el nem érem: Tek, szerkesztető úr talántán tudni fogja, minthogy köztudomás szerint jó lábon s közel atyafiságban áll nemzetes Mokány B úrral, kinek is kalendáriumát má alig várjuk. (Meg is jelen az — még ebben az esztendőben. Szerk)

N. M.

*. Ezt Mokány Albert ur soha sem gyakorolta.

Szerk.

ORSZÁGGYÜLÉSI TANULMÁNYOK. I.

A Sennyey Pál beszédének hatása BEÓTHY ÁKOSRA.

„A márróll hollapprrra való tenngödöss, a jelenlegi korr-
mánnny politikájaja.“

Pál föláll s ministereket kaszál. Ez az ember
csak! Ákos apostoli örömmel hallgatja a mestert.

„Énn ezt nemm túrrhetemm!“

Hull az argumentum mint a jégeső. Ákos szívéc-
nek balzsamcsöppek. Dagad is bele, kívül belül.

„Vann, igeniss vann nagy deficizitünk!“

Reactio. Nem a Sennyey programjában, de igeniss
Ákos kedély-hangulatában A boldogságtól könnyekre
fakad.

„Minek mégg az adó-főleleméss?“

Ragyogó conclusio. Ákos elvilágosodik és sali
vatiót kap. Még az nap Be á t h y r a változtatja nevét.

ORSZÁGGYÜLÉSI TANULMÁNYOK. II.

A Bartal György plajbászának excursiói.

1. Invocatio. A plajbász méltósággal irányul balra. Ghyczy, áthatva a szurós érvtől, pad alá buvik.

3. A beszéd folyamatában, egy anaconda-periodus gyűrűiből szerencsésen kibontakozván, diadalmas örömben zászló gyanánt emeli magasra a plajbászt s azt praesumptivus örökösének, Gabi bárónak homlokára akarja feltűzni.

2. Exordium. A szónok nemes hevélyben plajbászt a jobb kezébe kapja, védelmezi helyzetét, Szápany kollegája meg a fejét.

4. Befejezés. A plajbázászlóbul dárda lesz. Bartal biztos kézzel úgy röpi le maga elé a ministeri padba, hogy vele Sennyeyt épen közepén dőfi keresztül.

Kraxelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Eszek a matyárog oszdod gépszellneg mógába pe, hoty óg fanak asz úrasak eppe a kronlandba. Czu tumm! Esz a uarszag a mienk uarszag! Ming tyútunk le ide, a Bayrischbul tyutunk itepe, hoty mink tyujdsung fell negi ety djergyád a czüfilizácziönbul. Szo isz!

Mosdan eszek a porpárok mid ógarják?

Sölbstständigkeite ógorják.

Czu tumm!

Íde tyútunk, mer odhun foldung sóg tyereg; ety dolpolotnyi feldre foldunk tisz tórob tyéreket. Monta a herr fóda: menjiteg le asz Ungrischpa, od fan jó feld és rosz boliczáj, od léhed pódogulni. Geves fáracsak, naty borczion!

Es mosdand, migor fan az emprnak ety széb hárszat, ety kis szóbadcsák es a constartution es fatyog fáladzó polger: nem szópad négunk sinálni amid ógorung?

Czu tumm!

Ming ógorung leni mosdand groszdeutsch, merd a némed mosd sinálda Eroberung. A mélik uarszakba eszted teni ném lehed, ara én pfeifolok.

Ming idend Preschpurgba megsinándung ety deutsche Xellsaft es invidáltunk a pesdi Tréziastadti svágereket, otan a Rothe Martin udzába, hoty felüng mígedjeneg. Szeredem megládom ki fogja minkunkat ebe seníren!

Paszama poszmek!

Lapszemle.

„A „Mmújság“ mai cikkének tenora a régi bassus: nem köll koalíció!“

Tudomány.

I.

A budapesti konzulátusok tört. nete. *)

(„Histoire des consulats“, par Mr. Adolphe Thiers.)

AKONZULATUS eszméjét ugyan a francia empire megölte, de ki nem tudta irtani, mert félszázad mulva újra föléledt az a konzulátusok eszméjében, távol a francia földtől, Magyarországon, mely a reprezentatív kormányformának mindenha bölcsője lévén, most is leggazdagabb oly férfiakban, kiknek életelemök a magukat reprezentálás.

A magyarországi konzulátusok folytatták azon művet, melyet *Buona parte Napoleon*, a „premier consul“ bevégzetlenül hagyott, és a fascéseket, melyek az ő liktorainak kezéből kiestek, don Guzman Chomez de Mazzos emelte föl Budapesten. E politikai tett a budapesti tengeri-politikát a spanyol málépolitika niveaujára emelte és a két Bourbon-ág között támadt differenciákat a pesti börzen-siczgericht fóruma elé idézte. Azon perczen, midőn don Guzman kiadta pronunciamientóját, hogy a budapesti spanyol konzulátus az Izabella által esküvel megerősített nachtkasztiliai ollapodridát, azaz alkotmányt, csak a déli vaspálya kukoricza-szállítási tarifájának alapján fogadja el, Tarifa spanyol városban megeredt a baszk lázadás Dorre spanyol és Garay magyar tábornokok alatt don Carlos érdekében, ki Schiller által már előbb megnyerte a világ rokonszenvét.

Azonban don Guzman sevillai borbély-beretválességü elméjével, csakhamar belátta, hogy az ő allóldi tengeri-politikája *Barcaiztegni* spanyol tengernagy lanyhasága miatt aligha fog sikert aratni s hogy a III. Károly lovagrendjének elnyerése könnyebben lesz eszközölhető, ha a 93 fontos bánági buzára fekteti XII. Alfonzó főszulját és abba concholyt hintvé, magának illő nyereséget garantiroz. Így csakugyan többet is hozott a maga Conchájára és mig egyrészt Serranót gabona-mustrákkal foglalkoztatta és másrészt Castelarral a republica szállítására olyan schluszt kötött, melyet az meg nem tarthatott, addig ő Arrogantonia és Parcellóna birtokába jutván az Ebro-váson tul fölemelte a terezianista zászlaját és Alfonzó uralmát a háromdob-utczától a sertés-kereskedő-utczáig megállapította.

Mig a konzulátusok eszméje így spanyol falat vont nyugaton a forradalom elé, addig északon b. Altschul Salamon, a diplomatiái „régí iskola“ egyik

*) A nagy francia államférfiu, ki irodalmi híret „histoire du consulat“ czimú munkájával alapította meg, mostani otiumát arra használja föl, hogy ama művének folytatását „histoire des consulats“ czim alatt írja meg specialiter a „Borsszem Jankó“ számára. Örvendünk, hogy a sensationális mű előszavával már most kedveskedhetünk az olvasónak.

B. J.

hőse, a svéd-norvég personálunio eszméjét segítette diadalra a tükör-utczai Tüköry-ház második emeletén. Az ő szeme előtt is magas cél lebegett, t. i. a Wasarend lovagkeresztje, melyet igaz, hogy eddig elérnie nem sikerült, de tevékenysége mindazonáltal máris nagy eredményeket szült. Ő volt az, ki az államokat kivonta a kétes isteni providentia hatása alól és az istentelen provizió korszakát inaugurálta; ő iparkodott hangadóvá tenni az európai politikai koncertben azon dallamot, mely Rotteck és Welcker Staatslexikonában „senzária” név alatt fordul elő; ő szakított először az avult nemzetközi zabhegyezők tradícióival hegyezetlen zab szállítása által, melyet a modern kultúra közvetítőjévé tett a svéd-norvég és az osztrák-magyar rokon dualizmusok között. Így vezette ő diadalra a konzulátusok pestlipótvárosi eszméjét Stockholm szigetei közt és inaugurálta zablilágunk befolyásának utját a Ferencz Jószef-föld felé Svéd-Norvégországon keresztül. A rigsdaler népszerűsítésével nálunk bizonyára kedvében fog járni a gamle (öreg) Ghyczynek.

Hasonló értelemben mynheer van der Brühl Maximilianosnak sikerült egyelőre a váci uton kitűzni Ő és Ujhollandos ország consolatosi czimerét. E tény politikai hordereje annál kirívóbb, mert valamint Schmerling lovag legujabban Spanyolország Monkjává lett, ugy mynheer van der Brühl nemcsak a váci utunkja máris, hanem ha szőke szakálára a hamsterdami bankárok sokat adnak, nem sokára Maximillionáriussá is kinőheti magát. Azon ritka ügyesség, melyet a francia eszmevilág budapesti dialektusának elsajátításában máris tanusított, garantiát nyujt az iránt, hogy a magyar alföld és németalföld közt általa létrehozott politikai viszony ha nem is vas-, de legalább s'il-vous-pléh-szilárdsággal fönn fog állani, a míg csak a magyar nemzeti színház balletjában és Hollandia kereskedelmi politikájában egyaránt Rotterdamára lesz a főszereplők egyik. Békés politikájára nézve kezességet nyujt hollandus mottója: Je maintiendrai — azaz: tartom a kezemet.

Igy állván a dolgok, a budapesti konzuláris politika már könnyebb szerrel folytathatta munkáját az európai érdekek tömkelegének tisztázásában; Alexandrosz Haristotelesz a nemzetközi joggyakorlat alapjává a budapestvárosi közgyűlés házi-rendjének szabályait igyekszik tenni, és pedig elég sikeresen, mert a görög nemzet zöme, t. i. Tély Iván, a magy. kir. egyetemen a görög nyelv tanára, azt már el is fogadta; a királyutczát Dániával azonosítani Halbauer Ferdinandsen dán konzulnak sikerült, ki e minőségében szünet nélkül roszt büztérez; és ha még sikerülne Török gyógyszerészt török, Pázmándy Dénest francia, Xantus Jánost japáni, Vámbéry Resid effendit bokharai, Asbóth Johnt angol, Hignazio Elfit olasz, és Kende Knutoffot orosz főkonzullá kineveztetni, kétséget sem szenved, hogy a mivel világ phyziognomiája teljesen megváltoznék és benne Budapest lenne a legjellemzőbb vonás.

II.

Az időnek szálakra való hasogatásáról.

Főt. Domokos Jenő k. r. tanár ur természet-tanából.*)

„Ha a tárgyakat és tüneményeket vizsgáljuk, azt találjuk, hogy a tárgyak valamennyien térben és időben, a tünemények pedig csak időben léteznek.

Ez már az eddigi definitióknál sokkal világosabban mutatja a tér és az idő közti különbséget. A tér ugyanis, mint a tárgyak országa folytonos és szakadatlan a mindenség határáig, az idő azonban, mint a tünemények burkolója. — habár folytonos a maga természetében — az emberi ész és olló által a tünemények beburkolhatása igényeihez képest fonalakra és szálakra hasítható. Ha ez nem volna így, akkor a tünemények, melyek mindenkor csak mozgásból állnak, a mozgás mivoltának megfelelőleg a térben is megvolnának: ami ellenkezik a fönt idézett alapigazsággal.

Ezt bizonyítják továbbá a téren kívül sétáló „hangsugarak”, és az időszálak rezgéseiből keletkező fényhullámok.

*

Leczke a természetrajzból.

„A tünemények mindenkor csak tárgyak által észlelhetők és szemlélhetők.”

Ezt magyarázni szükségtelen, mert ezen igazság közvetlen kifolyása a következőnek:

„Az állatok közül csak azoknak van tulajdonkép beszédszervök, melyek tudóval bírnak.”

Aki pedig ezt sem hiszi, az nézze a „B. J.” 365 számában a jegesmedve torkába rokedt a-hangot.

*) Megjelent Zilahy Sámuelnél.

Tiltakozás.

AMINT a lapokból értesülünk, Lizzagara karlista Estábornok parancsot adott: minden, a hivatása helyének közelében rajtaért vasuti és táviró tisztviselőt főbe löni. Egy telegrafistát valóban jajgató gyermekei köréből ki is szakítottatott, a vesztőhelyre hurcoltatá és ott kivégezteté. Ennek folytán minden spanyol kész „mint bestia rohanni a bestiára.”

Miután hosszab gondolkozás után egyáltalán nem értjük, miért állitanak bennünket Lizzaraga senorral egy fokra: ezennel ünnepélyesen tiltakozunk az ilyen brutális injuriák ellen s kérjük a t. cz. újságokat, hogy tisztességes vadállatok ne emlegessenek egy szusszal Lizzaragával.

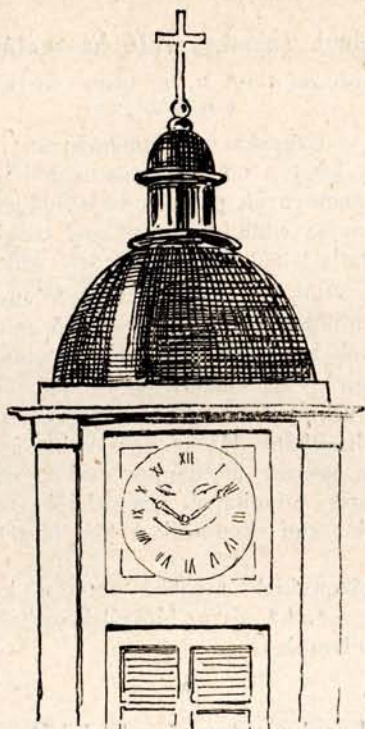
Bab-el-Mandeb, febr. 1.

A vadállatok egyetemes gyűléséből:

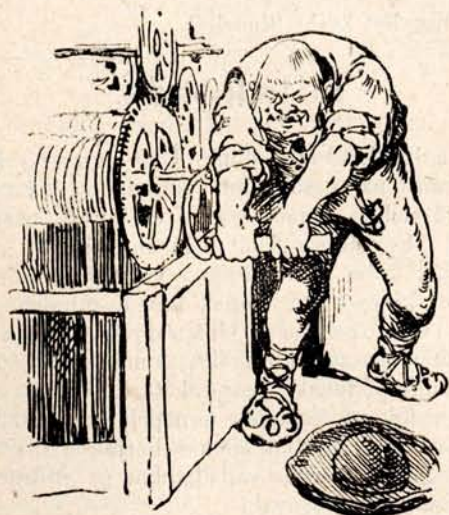
Tigris, m. p.

Hyéna, m. p.

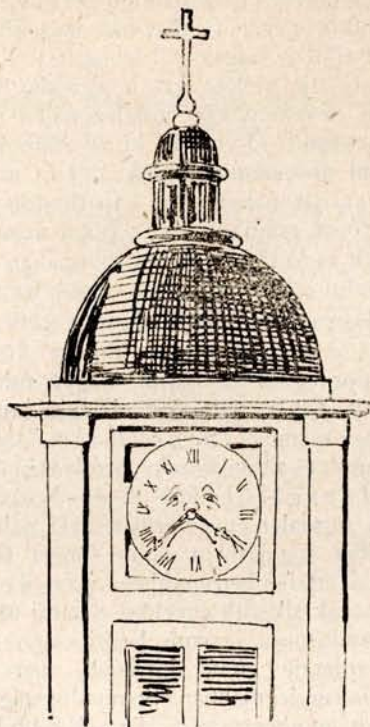
Egy fővárosi torony-óra titkai.

Amott a Szén-teren Luther Márton tornya
Az órát immáron hetven éve hordja,
Pontosan mutatta az időt eddiglen.
Akár nyár melegben, akár tél-hidegben

De hisz nem is csoda, mikor hát a Pável
Éjjel nappal munkált benne fáradságvel.
Kerekeit hajtá szép egyaránt biz' a,
Szaturnicsek Pável derék zatyánkfia.

Egyszerre csak megállt, Nem jár. Zatra czene!
Patkány van-e benne? Vagy hát mi a fene?
Csak nem megy előre. Immár egy év óta
Vesztteg konyulásban log a mutatója.

Bozse moj, mi lelte? Ugyan hát ez már mi,
Hogy a ketyegője nem tud povedálni?
Oka meg van fejtve: Szaturnicsek Pável
Haza ment Trencsinbe éves szabad-
ságvel.

Csak alapos, gyors és okszerű gyógyítás
biztosít utóbajok ellen.

Mindennemű

titkos betegségeket és tehetetlenséget

továbbá **bőrbajokat**, katonai és polgári
főkörházakban, mint a magángyakorlatban a legújabb
tapasztalatok és bűvürlatok nyomán, fényesen kipróbált
egyszerű módszerrel, anélkül, hogy a beteg hívása
vagy életmódjában gátolnának, kiválóan tartós siker
biztosítása mellett, bámulatos
gyorsan és alaposan gyógyít
(az ujon keletkezettéket 48 óra
alatt)

WEISS J.

gyak. orvos és szülész

az itteni cs. k. katonai főkörházban volt osztályorvos, bel- és külföldi tudományos humanitási társaságok rendes és tiszteletbeli tagja, a II. Lipót belga király arcképevel díszített koronás aranyéremnek tulajdonosa.

Rendelő-intézetében:

**Pest, országut 15-ik szám,
a „Zrinyihez” címzett kávéház felett,
I. emelet. bemenet a lépcsőn.**

Naponkint reggel 7—10, d. u. 1—4 óráig.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válaszoltatik.

Ezen betegségek gyakorta a végből, hogy egyszerű a kellenes
gyógymód által tündököljenek, az elismert különleges szerek alkalmasa nélkül, a legkönnyelműbb módon gyógykezelhetnek.
Ennek következményei az ilykép gyógyítottaknál előbb-utóbb
még veszélyesebb utóbajok (másodlagos bűjakór minden alakján és elcsúfításalban) által iszonyu módon érvényesítik magukat.
Ezen veszélyek ellen egyedül az allopathiai gyógykezelés képes
védelmet nyújtani, mely a tudomány főtekintélyeit a világ összes részeiben jogosan saját pártbíveiv és tisztelőivé számítja; egyedül az allopathia birtokában léteznek az ilyen bűjakór elleni biztos és csalhatatlan gyógyszerek.

Időt vagy kezdetleges titkos betegségeket és tehetetlenséget,

hasonsmeni gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernst L.

**Pesten, két sas-utca 24. szám, II. emelet,
bemenet a lépcsőn.**

Rendelési idő délelőtt 10—12, délután 1—5 óráig.

E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény
éressék el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jó és kén-
sével kezelhetnek. Az így gyógyultak azonban a legborzasz-
tób utóbajoktól támadtatnak meg; annyira, hogy a
könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szenvednek.
Ily veszélyek ellen menedeket nyújt a hasonsmeni
gyógymód, mert nemcsak a legregibb bajokat meggyógyítja,
de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól félni nem kell.
Az életrend oly egyszerű, hogy mindenkítől megtartható.

Levélileg is eszközöltetik rendelés.

Különös figyelemre méltó!

A hirneves dr. Forti-féle

SEBTAPASZ,

mely rendkívüli gyógyereje, elvászto, érlelő s fájdalmat
csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosab s egyszerű-
smind gyökeres gyógyulást eszközöl különmemű bajokban.

Egy csomag ára 50 kr., nagyobb csomagé 1 frt
használati utasítással együtt, postán küldve 20 krral
több. — Egy frtnyi csomagnál kisebb szállitmány nem
teljesítetik.

Központi küldeményező iaktár: **Pesten: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerész urnál kiraly-utca 7-ik szám alatt. — **Bécsben:** Pleban F. Xav. gyógyszer. urnál a régi tábori gyógyszerárban, István-tér, 1-ső és 2-ik szám. — **Dr. Gintler F.** gyógyszerész, Freieung 7-ik sz és Wisinger F. az arany sashoz címzett gyógytárában, Kärntherring, 18. sz. — **Prágában:** Fürst J. — **Grácban:** Dr. Giablowitz V.-nál.

Továbbá kapható **Budapesten** (Lipótváros): **Jezovits M.** udvari gyógytárában, a három korona- és marokkói-utca sarkán. **Formágyi F.** 3 korona-rona-utca 26. sz. — **Thalmayer A.** és **társánál,** a nádor-utczában. — **Kochmeister Fr. utódainál,** a 3 korona-utca 22. sz. — **Kuhn J. M.,** a József-téren 7 sz. (belváros) — **Dr. Wagner D.** ur a „sz. háromsághoz” címzett városi gyógyszerárban a városház-téren, és a „nádorhoz” címzett gyógytárában, váci Boulevard 59. sz. — **Emresz K.** az uri-utczában a „két matróchoz.”

Telkesy J. ndv. gyógyszer. a várban. — **Wlaschek E** a Kisztinavárosban. — **Eisendorfer G.** a Tabánban (Raczváros) fő-utca. **Aradon:** Szarka Luizánál — **B.-Ujfalu:** Vass Jenő. — **Békés-Csabán:** Bienen B. — **Büd-Sz.-Mihályon:** Lukács Fer. — **Debreczenben:** dr. Róthschnek V. E. és Tamassy K. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:** Plank Gy., Schüttág J. és Köllner Ló. — **Eperjesen:** Iséjy Gy. — **Érsekújvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:** Mersits J. — **Győrött:** Lehner F. — **Hajóson:** Fallner J. postamester u. nál. — **H. M.-Vásárhelyt:** Wolf V. — **H.-Szoboszlón:** Beszédes J. — **Husztion:** Schmidt K. és Teodorovics J. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Kassán:** Koregtkó A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — **Késmárkon:** Genersich C. A. — **Komáromban:** Grötschel Zs. — **Kunmadarason:** Jung K. — **Léván:** Boleman Edé. — **Mező-Túron:** Borbás J. — **Miskolcson:** Dr. Csáthi Szabó J. — **M.-Szigeten:** Heder L. — **Mitrowitzon:** Kerstonoschitz A. fiainál. — **N.-Kanizsán:** Wajdits J. — **N.-Szombaton:** Pántotsek R. — **N.-Váradon:** Huzella M. és Molnár J. gyógyszer. — **Nyírbáthoron:** Sztruhár J. — **Nyiregyházán:** Korányi J. gyógyszer. Kovács S. és Maurer K. — **Pakson:** Malatinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:** Pisztorý B. — **Rimasombaton:** Hamaliár K. — **Rozsnyón:** Dr. Pósch J. gysz. és Hirsch J. N. — **Rutkán:** Ruttkay T. — **S.-A.-Ujhelyen:** Gallik G. és Pintér F. — **Sopronban:** Bock Gy. — **Sümegen:** Stamborszky L. — **Szatmáron:** Bossin J. — **Sz.-F. hérvárott:** Braun J. és Di-balla Gy. — **Szombathelyen:** Fillich F. — **Temesvárott:** Pecher J. E. és Pap J. gysz. — **Técsön:** Ágoston Gy. — **T.-Ujlakon:** Roykó G. — **Tokajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Okolicsny J., Lám Sándor gysz., Peltsárszky A. és Krausz A. — **Veszprémben:** Ferenczy K. — **Zágrábban:** Hegedüs Gy. és Mitlbach Zs. — **Zirczen:** Tejfel J.

Erdélyország. Kolozsvárt: Valentini A. és Wolff J. — **Brassón:** Morscher W. F. és Gyertyánffy J. és fiainál. — **Hátszegen:** Mátyfi B. — **M.-Vásárhelyt:** Bucher M. — **Szászváros:** Rekert E. K. gyógyszer.

Forti László, Budapest, ráczváros, fő-utca 590. sz

ROSENBERG TESTVÉREK KIADÁSÁBAN

Budapesten, egyetem-utca 2. sz., megjelent

Ifjúsági iratok minden korbéli gyermekek számára:

Forgó bácsi A. B. C.-és könyve jó gyermekek számára

Középnagyságu negyedréti alakban, 26 lappal, kemény vászonkötésben, színes czimlappal. E gyermekkönyv a nagy és a kis abécét tartalmazza, minden lapon egy-egy betűt néhány tréfás vagy jellemző alakkal az illető betű formájában s rövid verssel magyarázó szöveg gyanánt.

A képek pompásan színezvők,

s gazdag változatosságot nyújtanak a gyermek képzelmenek, úgy hogy a művészi erők által kiállított mű a maga nemében egyetlennek mondható.

Ára 1 frt 20 kr.

A DADA KÉPESKÖNYVE.

Középnagyságu negyedréti, keménykötésben 36 lap, színezett czimlappal.

E könyv az olvasni még nem tudó gyermeknek bájos gyermekalakokat, jeleneteket és állatokat mutat oly fényes kiállításban, hogy a legkisebb gyermek is mohó örömmel fog

utána kapni s a művészi kivétel e színezett képeknél biztosítja azon célt, hogy a gyermek figyelmét leköttesse s a feltüntetett jeleneteket minden magyarázat nélkül is megérti.

A könyv külső borítékát színes czimkép díszíti. — Ára 1 frt. 20 kr.

GYERMEK-LUGAS.

Közép nagyságu negyedréti, keménykötésben 72 oldal, mintegy 40 gyönyörű, részint színezett, részint a szövegbe nyomott képet tartalmaz magyarázó szöveggel, elbeszélésekkel, mesékkel, dalokkal es költeményekkel.

E könyv azon célt, hogy vonzó tartalommal lekötse a gyermek figyelmét, kiválóan eléri, mert nem egyhangú, hanem gazdag változatban követi egymást a bő tartalom, míg

oly gyermekkönyvek, melyek csupán egy mesét vagy elbeszélést nyújtanak, az említett célt csak nagyon ritkán érik el. A jelen könyvet a gyermek, még ha egyszer már végig is olvasta, újból és újból előveheti s érdekekkel lapozhatja, mert mindig talál benne valamit, ami figyelmét fölkeltsi sőt amit könyv nélkül is betaul. Ára 1 frt.

LECKE UTÁN.

Mulattató és tanulságos olvasmányok az érettebb ifjúság számára.

Középnagyságu negyedréti, keménykötésben 144 oldal, mintegy 80 válogatott, részint színezett, részint a szövegbe nyomott képet tartalmaz vonzó szöveg kíséretében, továbbá elbeszéléseket, költeményeket, dalokat s gondosan szerkesztett ismeretterjesztő cikkeket.

E könyvnél a szerző célja az volt, hogy az ismeretterjesztő olvasmányt egyesítse a mulattatóval s ez oly mértékben sikerült, hogy e mű valódi kincs bányája az érettebb ifjúság számára. Minden szülő örömmel fogja

e könyvet gyermeke kezébe adni s még nagyobb örömmel fogja azt a már kissé érettebb elméjű gyermek fogadni s annak tartalmát élvezni és becsülni.

A „Lecke után“ e könyv a gyermeknek szórakozáson és mulatságon kívül még oktatást is nyújt s alig van a könyvpiaczon mű, mely az ifjúsági irodalomban eddig nagyon érzett ezen hiányt oly teljesen kitölthetné.

Ára 1 frt. 40 kr.

E négy könyv, melyről teljes meggyőződéssel mondhatjuk, hogy páratlanul áll az ifjúsági irodalomban, mesés olvasó ára dacára pazar fénynyel van kiállítva s nagyon czélszerű ünnepi és alkalmi ajándékok képez.

ROSENBERG TESTVÉREK könyvkereskedése.